

Den Europæiske Unions Tidende

C 302

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

52. årgang

12. december 2009

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

Kommissionen

2009/C 302/01	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.5684 — BNP Paribas Assurance/Fortis Insurance International/UBI Assicurazioni) ⁽¹⁾	1
2009/C 302/02	Forklarende bemærkninger til De Europæiske Fællesskabers kombinerede nomenklatur	2

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

Rådet

2009/C 302/03	Konklusioner vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 26. november 2009 om udvikling af uddannelsessystemernes rolle i en fuldt fungerende videntrekant	3
2009/C 302/04	Rådets konklusioner af 26. november 2009 om læreres og skolelederes faglige udvikling	6

DA

Pris:
3 EUR

(¹) EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 302/05	Rådets konklusioner af 1. december 2009 om innovative incitamenter til effektive antibiotika	10
2009/C 302/06	Rådets konklusioner af 1. december 2009 om sikre og effektive sundhedsydelser gennem e-sundhed	12
2009/C 302/07	Rådets konklusioner af 1. december 2009 om alkohol og sundhed	15

Kommissionen

2009/C 302/08	Euroens vekselkurs	19
---------------	--------------------------	----

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

2009/C 302/09	Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet — Forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning ⁽¹⁾	20
2009/C 302/10	Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet — Forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning ⁽¹⁾	21

V *Udtalelser*

PROCEDURER I TILKNYTNING TIL GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Kommissionen

2009/C 302/11	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.5731 — AXA LBO FUND IV/Home Shopping Europe) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	22
---------------	---	----

Meddelelse til læserne (se omslagets tredje side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

*(Meddelelser)*MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

KOMMISSIONEN

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.5684 — BNP Paribas Assurance/Fortis Insurance International/UBI Assicurazioni)****(EØS-relevant tekst)**

(2009/C 302/01)

Den 4. december 2009 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med fællesmarkedet. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
 - i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/da/index.htm>) under dokumentnummer 32009M5684. EUR-Lex giver online-adgang til EU-retten.
-

Forklarende bemærkninger til De Europæiske Fællesskabers kombinerede nomenklatur

(2009/C 302/02)

I henhold til artikel 9, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif ⁽¹⁾ ændres de forklarende bemærkninger til De Europæiske Fællesskabers kombinerede nomenklatur ⁽²⁾ som følger:

Side 94

Afsnittet »**2208 30 32 og 2208 30 38 Malt whisky, i beholdere med indhold af**« erstattes af:

»**2208 30 30** **Single malt whisky**

Skotsk single malt whisky er en spiritusholdig drikkevare, der er fremstillet på destillationskedel i et enkelt destilleri og udelukkende ved destillation af gæret mæsk af maltet byg.«

Afsnittet »**2208 30 52 og 2208 30 58 Blended whisky, i beholdere med indhold af**« erstattes af:

»**2208 30 41** **Blended malt whisky, i beholdere med indhold af**
og
2208 30 49

Skotsk blended malt whisky fremstilles ved blanding (»blending«) af to eller flere skotske single malt whiskyer, der er destilleret/fremstillet på forskellige destillerier.

2208 30 61 **Single grain whisky og blended grain whisky, i beholdere med indhold af**
og
2208 30 69

Skotsk single grain whisky bortset fra skotsk single malt whisky og skotsk blended malt whisky er en spiritusholdig drikkevare fremstillet på et enkelt destilleri ved destillation af gæret mæsk af maltet byg, også med hele kerner af andet korn (især hvede eller majs).

Skotsk blended grain whisky er fremstillet ved blanding af to eller flere skotske single grain whiskyer, der er destilleret/fremstillet på forskellige destillerier.«

Side 95

Afsnittet »**2208 30 72 og 2208 30 78 Andre varer, i beholdere med indhold af**« erstattes af:

»**2208 30 71** **Anden blended whisky, i beholdere med indhold af**
og
2208 30 79

Anden skotsk blended whisky (»Blended Scotch Whisky«) fremstilles ved blanding af en eller flere skotske single malt whiskyer med en eller flere skotske single grain whiskyer.«

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 133 af 30.5.2008, s. 1.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

RÅDET

Konklusioner vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 26. november 2009 om udvikling af uddannelsessystemernes rolle i en fuldt fungerende videntrekant

(2009/C 302/03)

Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet,

udfordringer, der på lang sigt ligger i en konkurrencepræget global økonomi, klimaændringer og en aldrende befolkning

SOM MINDER OM

— kerneværdierne i den fornyede Lissabonstrategi, der fokuserer på vækst og beskæftigelse til at opnå velstand og en retfærdig og miljømæssigt bæredygtig fremtid for Europa samt den centrale rolle, videntrekanten spiller i den proces

— at uddannelsessystemernes grundlæggende rolle er at sørge for personers udvikling, så de kan virkeliggøre deres fulde potentiale i dagens samfund, og at uddannelsesinstitutioner på alle niveauer derfor har et meget bredt spektrum af funktioner og ansvarsområder. Der er imidlertid behov for yderligere at udvikle uddannelsessystemernes specifikke funktion som grundlag for videntrekanten,

— at Det Europæiske Råd på mødet den 8.-9. marts 2007 i Bruxelles anerkendte, at uddannelse og erhvervsuddannelse er en forudsætning for et tilfredsstillende samspil mellem videnssamfundets tre elementer (uddannelse — forskning — innovation) og spiller en central rolle med hensyn til at fremme vækst og beskæftigelse), og at Det Europæiske Råd på mødet den 19.-20. marts 2009 i Bruxelles opfordrede til, at der træffes hurtige foranstaltninger til »fremme af partnerskaber mellem erhvervsliv, forskning, uddannelse og erhvervsuddannelse« samt »forøgelse og forbedring af kvaliteten af investeringer i viden, uddannelse og forskning«

MENER, AT EN VIDERE INTEGRATION AF UDDANNELSE, FORSKNING OG INNOVATION I EN FULDT FUNGERENDE VIDENTREKANT VII

styrke Europas innovationskapacitet og udviklingen af en kreativ og vidensintensiv økonomi og et kreativt og vidensintensivt samfund via

SOM ER SIG BEVIDST,

— en langt stærkere videnbase, der udvikler sig konstant på universiteter⁽¹⁾ og forskningscentre, og som hurtigt kan udmøntes i innovative produkter, tjenester, tilgange og metoder i økonomien og samfundet som helhed

— at den fortsatte afmatning stadig har en alvorlig indvirkning på den globale økonomi, og at der skal gøres fuld brug af den fornyede Lissabonstrategi — der lægger vægt på videntrekanten — som grundlag for et effektivt og varigt opsving i hele EU

— fremme af en kreativ og innovativ mentalitet og iværksættertankegang blandt elever, praktikanter, studerende, lærere og forskere, som kan understøtte en progressiv udvikling af en stærkere iværksætterkultur via uddannelse tillige med et mere dynamisk europæisk arbejdsmarked og en højt kvalificeret arbejdsstyrke

— at alle tre komponenter i trekanten skal fungere efter hensigten og i fuldt samspil, hvis EU skal kunne klare de

⁽¹⁾ I denne tekst anvendes udtrykket universiteter som betegnelse for alle typer højere uddannelsesinstitutioner.

bidrage til at gøre mærkbare fremskridt

- med opfyldelsen af målene i initiativet »nye kvalifikationer til nye job« med henblik på at øge EU-borgernes beskæftigelsesegnethed på et arbejdsmarked under forandring
- i universiteternes moderniseringsdagsorden ⁽¹⁾

PEGER PÅ FØLGENDE SPECIFIKKE UDFORDRINGER FOR UDDANNELSESEKTOREN:

- behovet for at slå bro over den kulturelle kløft mellem uddannelse — forstået som undervisning, læring og overførsel af sociokulturelle værdier — og forskning og innovation på erhvervsområdet
- behovet for en mere innovativ og iværksætterorienteret kultur inden for universitetssektoren
- behovet for at forbedre kommunikation og mobilitet mellem undervisnings- og forskningsverdenen og erhvervslivet og økonomien som helhed og fremme mobilitet og udveksling af idéer blandt forskellige akademiske og forskningsmæssige discipliner
- behovet for yderligere at reformere universiteternes styrings- og finansierungsstrukturer med henblik på større uafhængighed og ansvarlighed for at fremme en mere diversificeret indtægtsstrøm og et mere effektivt samarbejde med erhvervslivet og ruste universiteterne til at deltage i videntrekanten på globalt plan,

ER AF DEN OPFATTELSE, AT FØLGENDE GENERELLE PRINCIPPER BØR LIGGE TIL GRUND FOR DE POLITIKKER, DER UDFORMES MED HENBLIK PÅ AT TACKLE DISSE SPECIFIKKE UDFORDRINGER:

- begrebet videntrekant vedrører behovet for at forbedre virkningen af investeringer i de tre aktivitetsområder — uddannelse, forskning og innovation — ved systemisk og kontinuerlig interaktion
- en fuldstændig integration af videntrekanten kræver en mere sammenhængende politikudformning og et bedre samarbejde inden for uddannelse, forskning og innovation såvel på europæisk plan som på medlemsstatsplan
- for at uddannelse skal kunne opfylde sin rolle i videntrekanten, skal målene for forskning og innovation og resultaterne heraf føres tilbage til uddannelsesområdet, idet undervisning og læring understøttes af en stærk forskningsbase, og undervisnings- og læringsmiljøerne udvikles og forbedres via større inddragelse af kreativ tænkning og innovative holdninger og tilgange
- den traditionelle akademiske kultur på universiteterne skal suppleres af en bevidsthed om, at den også spiller en central rolle i skabelsen af en mere velkvalificeret, iværksætterorien-

teret og fleksibel arbejdsstyrke, som kommer til at udgøre grundlaget for økonomisk vækst og velstand samt bedre livskvalitet i de kommende år. Uddannelsen af forskere og undervisere bør sætte dem i stand til i højere grad at fremme en innovationskultur i de organisationer, de arbejder for

- der skal i forbindelse med udarbejdelsen af strategier for livslang læring på nationalt, regionalt og institutionelt plan tages hensyn til videntrekanten med henblik på øget inddragelse af universiteterne i opgradering af kvalifikationer, der er relevante for videnøkonomien, og tilstrækkelig anerkendelse i optagelseskravene af værdien af realkompetence og arbejds erfaring
- nye idéer og nyskabelser opstår, når forskellige former for viden føres sammen, og når søgen efter ny viden er drevet af nysgerrighed. Derfor er det, ud over naturvidenskab og teknologi, afgørende at erkende, at uddannelse og forskning af høj kvalitet inden for samfundsvidenskab og humaniora spiller en vigtig rolle for innovation
- pluralismen blandt Europas universiteter og forskningssystemer skal betragtes som et aktiv for udviklingen af forskelligartede tilgange til en fuldt fungerende videntrekant,

FASTLÆGGER FØLGENDE SYV PRIORITEREDE INDSATSOMRÅDER:

1. Øget sammenhæng mellem uddannelses-, forsknings- og innovationspolitikkerne

Der er brug for en mere sammenhængende politikudformning såvel på europæisk plan som på medlemsstatsplan, hvor de tre komponenter af videntrekanten integreres fuldt ud. Politikkerne inden for uddannelse, forskning og innovation skal styrke hinanden gensidigt for at sikre udviklingen af en fuldt fungerende videntrekant og for at fremskynde overgangen til en sand videnøkonomi og et sandt vidensamfund. Inden for rammerne af de eksisterende rapporteringsprocesser under den åbne koordinationsmetode bør Kommissionen aflægge rapport til Rådet om de foranstaltninger, der træffes inden for uddannelse, forskning og innovation for at støtte integrationen af videntrekanten. Rapporten skal indkredse hindringer og indeholde forslag til videre udvikling.

2. Fremskyndelse af pædagogisk reform

Medlemsstaterne bør opfordre uddannelsesinstitutionerne til at sikre, at læseplaner og undervisnings- og eksaminationsmetoder på alle uddannelsesniveauer, inklusive ph.d.-niveau, inddrager og skaber kreativitet, innovation og iværksætterånd. En måde at gøre dette på er til stadighed at udarbejde læseplaner i samarbejde med forskningsinstitutioner, erhvervslivet og andre berørte parter i relevant omfang.

⁽¹⁾ Se Rådets resolution af 23. november 2007 om modernisering af universiteterne med henblik på Europas konkurrenceevne i en global videnøkonomi (dok. 16096/1/07) og Kommissionens meddelelse »Virkeliggørelse af universiteternes moderniseringsdagsorden for uddannelse, forskning og Innovation« fra maj 2006 (dok. 9166/06).

3. Partnerskab mellem universiteter og erhvervslivet og andre relevante parter

Medlemsstaterne og Kommissionen bør omgående reagere på de opfordringer til handling, som blev fremsat i konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 12. maj 2009 om styrkelse af partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner og arbejdsmarkedets parter, særlig arbejdsgivere, i forbindelse med livslang læring. Som led i udviklingen af tættere forbindelser mellem universiteter og de samfund, de betjener, skal der lægges særlig vægt på udviklingen af incitamenter til personalemobilitet mellem universiteterne og erhvervslivet, herunder programmer for udveksling af medarbejdere. Samarbejdet mellem universiteterne og erhvervslivet skal fremmes som en del af universiteternes uddannelses-, forsknings- og innovationsstrategier.

4. Foranstaltninger til udvikling af en innovationskultur på universiteterne

Medlemsstaterne bør tilskynde universiteterne til at fremskynde deres indsats for at udvikle en innovationskultur, bl.a. via et mere dynamisk og interaktivt læringsmiljø og incitamenter til personalet om at involvere sig i projekter med en innovationsdimension. Der kan udvikles finansieringsordninger og incitamentstrukturer på institutionelt niveau med sigte på at skabe en »kulturændring«, således at samarbejde med erhvervslivet anerkendes som en vigtig faktor for faglig opkvalificering. Det bør anerkendes, at ledere inden for højere uddannelse spiller en afgørende rolle med hensyn til at støtte den faktiske udvikling af en innovationskultur.

5. Skabelse af incitamenter for universiteterne til at udvikle viden, som kan overføres

Medlemsstaterne bør undersøge, om der er tilstrækkelige incitamenter for universiteterne til at udvikle viden, der kan overføres til økonomien som helhed med henblik på udvikling af innovative varer og tjenesteydelser. I tilfælde af at lovbestemmelser, styringsstrukturer eller finansielle bestemmelser hindrer institutionerne i at få indtægter fra en sådan udvikling og overførsel af viden, bør medlemsstaterne bestræbe sig på at tilpasse de rammer, som deres institutioner arbejder inden for, således at sådanne forhindringer fjernes, og universiteterne gives det nødvendige selvstyre. Universiteterne bør udvikle særlige strategier med henblik på at skabe, udvikle og overføre viden.

6. Nye tilgange til kvalitetsvurdering

Medlemsstaterne bør især for højere uddannelse samarbejde om at udvikle »videntrekant«-kriterier til at kvalitetsvurdere deres institutioner, som bør fokusere på, hvor vellykket forskning og innovation integreres i undervisningen og nøgleuddannelsesfunktionerne, og hvor godt det lykkes for institutionerne at skabe læringsmiljøer, der fremmer kreativitet og iværksættertilgang til udnyttelse af viden, og

forberede de studerende til deres fremtidige sociale og økonomiske liv.

7. Udvikling af EIT som en model for fremtiden

Da Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) er det første initiativ på EU-plan, der fokuserer på et sammenhængende samspil mellem alle aktører i videntrekanten, bør det udvikles som et eksempel på god praksis for medlemsstaterne, de højere uddannelses- og forskningsinstitutioner og erhvervslivet med hensyn til at integrere alle tre sider af trekanten.

De fremtidige videns- og innovationsfællesskaber (VIF'er), EIT's vigtigste operationelle instanser, bør have potentiale til at vise nye måder at tackle de økonomiske og samfunds-mæssige udfordringer på (f.eks. bæredygtig energi og modvirkning af klimaændringerne samt tilpasning) via helhedsorienterede og tværfaglige tilgange såvel som via nye styrings- og finansieringsmodeller, som skal fremme innovation af højeste standard. EIT bør formidle disse modeller, der bør inspirere til at skabe andre fælles initiativer på forskellige niveauer og på tværs af grænserne, idet der tages særligt hensyn til behovet for at udvikle uddannelsens rolle inden for videntrekanten.

Inden for den strategiske ramme for europæisk samarbejde på uddannelsesområdet bør Kommissionen sikre, at medlemsstaterne gøres bevidste om de bedste praksisser vedrørende disse syv prioriteter, og at fremskridtet kan sammenlignes på tværs af områderne,

FREMHLÆVER HERUDOVER BETYDNINGEN AF

- at sikre, at strategien for vækst og beskæftigelse efter 2010 fastslår, at uddannelse er videntrekantens grundlag, og understreger nødvendigheden af, at trekantens tre sider (uddannelse, forskning og innovation) gensidigt støtter og giver input til hinanden. Hele uddannelsessystemet spiller en rolle i at fremme de nøglekompetencer, der er nødvendige, for at trekanten skal fungere godt
- at sikre fuldt samarbejde mellem og fuld samordning af strategierne til udvikling af det europæiske rum for videregående uddannelse, det europæiske forskningsrum og initiativerne på innovationsområdet, navnlig den bredt funderede innovationsstrategi og den fremtidige europæiske innovationsplan
- at Kommissionen tager fuldt hensyn til behovene i strategien for vækst og beskæftigelse efter 2010, når den udarbejder sine forslag til fællesskabsprogrammer inden for uddannelse og andre relevante områder for det tidsrum, der dækkes af den næste finansielle ramme, og sammen med medlemsstaterne også overvejer, hvordan strukturfondene kan anvendes til at støtte initiativer, der har forbindelse med den fulde udvikling af uddannelse som grundlaget for videntrekanten.

Rådets konklusioner af 26. november 2009 om læreres og skolelederes faglige udvikling

(2009/C 302/04)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM TAGER HENSYN TIL

1. konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 23.-24. marts 2000 i Lissabon, der fremhævede, at det er altafgørende for Europas plads i den videnbaserede økonomi at investere i mennesker, og som opfordrede medlemsstaterne til at tage skridt til at fjerne hindringer for læreres mobilitet og tiltrække lærere af høj kvalitet ⁽¹⁾,
2. mål 1.1 i arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010, der fremhæver betydningen af at tiltrække og fastholde velkvalificerede og motiverede personer i undervisningssektoren, af at indkredse de færdigheder, som lærere skal have for at klare samfundets skiftende krav, af at skabe betingelser for støtte til lærere gennem grunduddannelse og efter- og videreuddannelse og af at tiltrække ansøgere til erhvervet som lærer og underviser, som har erhvervsmæssig erfaring inden for andre områder ⁽²⁾,
3. Rådets resolution af 27. juni 2002 om livslang læring, der opfordrede medlemsstaterne til at forbedre uddannelsen og efteruddannelsen af lærere og undervisere, der beskæftiger sig med livslang læring, så de erhverver de færdigheder, der er nødvendige i vidensamfundet ⁽³⁾,
4. Rådets og Kommissionens fælles midtvejsrapport af 26. februar 2004 om fremskridt i retning af Lissabonmålene på uddannelsesområdet ⁽⁴⁾, der gav prioritet til udvikling af fælles europæiske principper for de kompetencer og kvalifikationer, som lærere har brug for til at kunne udfylde deres skiftende rolle i vidensamfundet ⁽⁵⁾,
5. Rådets og Kommissionens fælles interimrapport af 23. februar 2006 om gennemførelsen af arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010, der fremhævede, at investeringerne i uddannelsen af lærere og undervisere og styrkelsen af lederens rolle på uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutioner er afgørende forudsætninger for at forbedre uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemernes effektivitet ⁽⁶⁾,
6. konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 14. november 2006, om effektivitet og lige muligheder inden for uddannelse og erhvervsuddannelse, hvoraf det fremgår, at motivation, færdigheder og kompetence hos lærere, uddannere og andet undervisningspersonale og i studievejledning og sociale tjenester foruden skoleledelsens kvalitet er nøglefaktorer, når det drejer sig om at opnå et læringsudbytte af høj kvalitet, og at undervisningspersonalets bestræbelser bør understøttes af en løbende faglig udvikling,
7. konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 14. november 2006, om de fremtidige prioriteter inden for et styrket europæisk samarbejde om erhvervsuddannelse, der understregede behovet for højt kvalificerede lærere, der arbejder med løbende faglig udvikling ⁽⁷⁾,
8. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1720/2006/EF af 15. november 2006 om et handlingsprogram for livslang læring, som indeholder den særlige målsætning at styrke læreruddannelsens kvalitet og europæiske dimension, og som støtter læreres og andet undervisningspersonales mobilitet ⁽⁸⁾,
9. Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring ⁽⁹⁾, som omhandler de kundskaber, færdigheder og holdninger, som er nødvendige for, at den enkelte kan opnå personlig udfoldelse og udvikling, blive en aktiv medborger, blive integreret socialt og begå sig på arbejdsmarkedet, og som i betragtning af deres tværgående karakter indebærer øget samarbejde og teamwork mellem lærere såvel som en undervisningstilgang, der rækker ud over de traditionelle emnegrænser,
10. Rådets konklusioner fra 25. maj 2007 om et sammenhængende sæt indikatorer og benchmarks til overvågning af udviklingen i retning af opfyldelse af Lissabonmålene inden for uddannelse og erhvervsuddannelse, hvori der opfordres til at arbejde videre med at udvikle en indikator for læreres og underviseres faglige udvikling ⁽¹⁰⁾,
11. konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den

⁽¹⁾ Forbedring af læreres og underviseres grunduddannelse og efter- og videreuddannelse — SN 100/1/00 REV 1.

⁽²⁾ EFT C 142 af 14.6.2002.

⁽³⁾ EFT C 163 af 9.7.2002.

⁽⁴⁾ 6905/04.

⁽⁵⁾ Bilag I og II til 12414/07 ADD 1.

⁽⁶⁾ EUT C 79 af 1.4.2006.

⁽⁷⁾ EUT C 298 af 8.12.2006.

⁽⁸⁾ EUT L 327 af 24.11.2006.

⁽⁹⁾ EUT L 394 af 30.12.2006.

⁽¹⁰⁾ EUT C 311 af 21.12.2007.

21. november 2008, om unges mobilitet, hvori medlemsstaterne opfordres til at arbejde hen imod målet om at øge læreres, underviseres og andet pædagogisk personales mobilitet ⁽¹⁾,

12. Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet ⁽²⁾, som anbefaler gradvis udvidelse af mobiliteten hos lærere og undervisere med henblik på at gøre læringsperioder i udlandet til reglen og ikke undtagelsen, som blandt de prioriterede områder under den første arbejdsproces nævner behovet for at fokusere på kvaliteten i grunduddannelsen for nye lærere og tidlig karrierestøtte til dem og på at øge kvaliteten af de muligheder, lærere, undervisere og dem, der varetager funktioner som ledere eller vejledere, har for efterfølgende faglig udvikling, og som opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at medtage lærermobilitet i fremtidige forslag til et benchmark på området mobilitet;

og SOM ISÆR MINDER OM

1. konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 15. november 2007, om forbedring af læreruddannelsens kvalitet ⁽³⁾, hvori der var enighed om at stræbe efter at sikre, dels at lærere i hele deres karriere tilskyndes til og støttes i løbende at opdatere deres kundskaber, færdigheder og kompetencer i nødvendigt omfang, dels at lærere med ledelsesfunktioner har adgang til uddannelse af høj kvalitet i skoleforvaltning og -ledelse,
2. konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 21. november 2008, om forberedelse af unge til det 21. århundrede ⁽⁴⁾, der opfordrede medlemsstaterne til — i forbindelse med opfølgningen af ovennævnte konklusioner om forbedring af læreruddannelsens kvalitet — at koncentrere samarbejdet om at sørge for, at alle nye lærere tilbydes strukturerede støtteprogrammer i begyndelsen af deres karriere, at forbedre udbuddet og kvaliteten af videreuddannelsesprogrammer for lærere og omfanget af deres deltagelse i disse programmer og at forbedre rekrutteringen og uddannelsen af skoleledere,

BEKRÆFTER PÅ NY,

at mens det fortsat er de enkelte medlemsstater, der har ansvaret for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne, kan samarbejde på europæisk niveau via den åbne koordinationsmetode sammen med effektiv brug af Fællesskabets programmer bidrage til udviklingen af kvalitetsuddannelse ved at støtte og supplere nationale foranstaltninger og hjælpe medlemsstaterne med at tackle fælles udfordringer;

ANERKENDER FØLGENDE:

1. lærernes ⁽⁵⁾ kundskaber, færdigheder og engagement samt skoleledelsens kvalitet er de vigtigste faktorer, når det drejer sig om at opnå uddannelsesresultater af høj kvalitet. God undervisning og evnen til at inspirere alle elever til at nå deres fulde potentiale kan have en varig, positiv indvirkning på unges fremtid. Det er af den grund væsentligt ikke blot at sikre, at de, der ansættes som lærere og skoleledere, er af højeste kaliber og velegnede til de opgaver, de skal udføre, men også at tilbyde undervisningspersonale på alle niveauer grunduddannelse og løbende faglig udvikling af højeste standard. Dette vil igen bidrage både til at øge fagets status og til at gøre det mere tiltrækkende;
2. læreruddannelsesprogrammerne, der er nøgelfaktorer med hensyn til både at forberede lærere og skoleledere på deres opgaver og at sikre deres løbende faglige udvikling, skal være af høj kvalitet, behovsrelevante og baseret på en velafbalanceret kombination af solid akademisk forskning og omfattende praktisk erfaring. Det er afgørende, at lærergrunduddannelsen, støtte tidligt i karrieren »jobindføring« ⁽⁶⁾ og den løbende faglige udvikling behandles som et sammenhængende hele;
3. det tidspunkt, hvor en ny lærer bliver ansat i sin første stilling efter at have afsluttet grunduddannelsen, er særlig vigtigt for den pågældendes motivation, indsats og faglige udvikling. Nyuddannede lærere kan have vanskeligt ved at tilpasse sig de faktiske forhold på skolerne og bruge det, de har lært på grunduddannelsen. Et betydeligt antal forlader således i sidste ende deres lærerjob, hvilket medfører store omkostninger både for dem selv og for samfundet. En lang række nationale og internationale forskningsresultater viser imidlertid, at strukturerede støtteprogrammer for alle nye lærere kan mindske dette fænomen. Disse kan også være nyttige for lærere, der vender tilbage til faget;
4. uanset hvor god grunduddannelsen er, kan den imidlertid ikke give lærerne alle de kompetencer, de får brug for i deres karriere. Kravene til lærere ændrer sig hurtigt og nødvendiggør nye tilgange. For at lærerne kan være fuldt effektive i deres undervisning og være i stand til at tilpasse sig de lærendes skiftende behov i en verden med hurtige sociale, kulturelle, økonomiske og teknologiske forandringer, er de nødt til selv at overveje deres egne uddannelsesbehov inden for rammerne af deres specifikke skolemiljø og påtage sig et større ansvar for deres egen livslange læring for at opdatere og udvikle deres egne kundskaber og færdigheder. Der er imidlertid bevis for, at nogle lærere stadig har for få

⁽¹⁾ EUT C 320 af 16.12.2008.

⁽²⁾ EUT C 119 af 28.5.2009.

⁽³⁾ EUT C 300 af 12.12.2007.

⁽⁴⁾ EUT C 319 af 13.12.2008.

⁽⁵⁾ Ordet lærer anvendes i disse konklusioner om en person, der anerkendes som havende status som lærer (eller tilsvarende) i henhold til en medlemsstats lovgivning og praksis. Det omfatter den specifikke situation, som gælder for lærere og undervisere i erhvervsuddannelser, men det omfatter ikke personer, der er ansat uden for de formelle uddannelsessystemer, fordi de opgaver, de udfører, har en anden karakter og et andet indhold.

⁽⁶⁾ Udtrykket jobindføring bruges i denne tekst om alle strukturerede støtteprogrammer, der tilbydes nye lærere, når de har afsluttet deres formelle grunduddannelsesprogram og starter på deres første lærerjob på en skole.

muligheder for at deltage i løbende videreuddannelsesprogrammer, mens mange af dem, der har sådanne muligheder, føler, at sådanne programmer ikke altid er tilstrækkelig relevante for deres individuelle behov og de udfordringer, de står over for;

5. en effektiv skoleledelse er en vigtig faktor, når det drejer sig om at forme undervisnings- og læringsmiljøet som helhed samt hæve aspirationsniveauet og yde elever, forældre og personale støtte og dermed fremme bedre resultater. Det er derfor af central betydning at sikre, at skoleledere har eller er i stand til at udvikle de kapaciteter og kvaliteter, der er nødvendige for, at de kan påtage sig det stadig større antal opgaver, som de står over for. Det er lige så vigtigt at sikre, at skoleledere ikke overbebyrdes med administrative opgaver, men har tid til at koncentrere sig om det væsentlige, f.eks. læringskvalitet, læseplaner, pædagogiske spørgsmål og personalets indsats, motivation og udvikling;
6. undervisningspersonale på alle niveauer, herunder skoleledere, kan drage større nytte af øget læringsmobilitet og etablering af netværk i betragtning af den vigtige rolle, som dette har spillet med hensyn til at forbedre uddannelsessystemernes og -institutionernes kvalitet og med hensyn til at gøre sådanne systemer og institutioner mere åbne, udadvendte, tilgængelige og effektive;

ER ENIGT OM FØLGENDE:

1. Europas uddannelsessystemer adskiller sig ganske vist fra hinanden på mange punkter, men de har det til fælles, at de er nødt til at tiltrække og fastholde undervisningspersonale og skoleledere af højeste kaliber for at sikre uddannelsesresultater af høj kvalitet. Der bør derfor lægges stor vægt på at definere, hvilken profil fremtidige lærere og skoleledere skal have, på at udvælge dem og på at forberede dem på deres opgaver;
2. læreruddannelsesprogrammer bør være af høj kvalitet, evidensbaserede og behovsrelevante. De, der er ansvarlige for at uddanne lærere — og også for at uddanne læreruddannere — bør selv have nået en høj akademisk standard og være i besiddelse af både solid praktisk undervisningserfaring og de kompetencer, som god undervisning kræver. Der bør tillige gøres en indsats for at sikre, at læreruddannelsesinstitutioner samarbejder effektivt både med dem, der driver pædagogisk forskning i andre højere uddannelsesinstitutioner, og med skoleledere;
3. i betragtning af de stadig større krav, der stilles til dem, og deres stadig mere komplekse roller er lærere nødt til at have adgang til effektiv personlig og faglig støtte igennem hele karriereforløbet og især på det tidspunkt, hvor de starter i faget;

4. i en verden i hurtig forandring bør læreres uddannelse og udvikling i overensstemmelse med konceptet livslang læring være en sammenhængende, kontinuerlig proces, der både omfatter grunduddannelse (med en betydelig praktisk del), jobindføring og løbende faglig udvikling. Der bør især gøres en indsats for at sikre,

- a) at alle nyuddannede lærere modtager tilstrækkelig og effektiv støtte og vejledning i de første par år af deres karriere
- b) at anvendelsen af en reflekterende metode fremmes, således at både nyuddannede og mere erfarne lærere tilskyndes til løbende at bedømme deres arbejde individuelt og kollektivt
- c) at samtlige lærere modtager regelmæssig feedback på deres præstation og hjælp til at identificere deres behov for faglig udvikling og til at opstille en plan for, hvordan disse behov kan opfyldes
- d) at praktiserende lærere på baggrund af sådan feedback tilbydes tilstrækkelige muligheder for at opdatere, udvikle og udvide deres kompetencer i hele deres karriereforsløb, og at de tilskyndes til og sættes i stand til at gøre det
- e) at videreuddannelsesprogrammer for lærere er relevante, skræddersyede til behov, fast forankrede i praksis og kvalitetssikrede
- f) at lærere og skoleledere tilskyndes til og sættes i stand til at udnytte de muligheder, der ligger i udvekslings- og mobilitetsordninger samt netværk på både nationalt og internationalt plan
- g) at lærere og skoleledere tilskyndes til og får mulighed for at deltage i videregående faglig uddannelse og udvikling, engagere sig i pædagogisk forskning og udvikle deres viden om andre brancher;

5. i betragtning af den betydelige indflydelse, som skoleledere har på læringsmiljøet som helhed, herunder personalets motivation, moral og indsats, undervisningspraksis og elevernes og forældrenes holdninger og forventninger, er det nødvendigt at sikre, at skoleledere har tilstrækkelige muligheder for at udvikle og bevare effektive ledelsesfærdigheder. Og eftersom lignende udfordringer med at lede et læringssamfund gør sig gældende i hele Europa, kan skoleledere også drage fordel af læringssamarbejde med deres kolleger i andre medlemsstater, især ved udveksling af erfaringer og eksempler på god praksis og gennem grænseoverskridende muligheder for faglig udvikling;

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL

1. at tage yderligere skridt til at sikre, at undervisningssektoren tiltrækker og fastholder kandidater af højeste kaliber, og at lærere modtager tilstrækkelig forberedelse og støtte til, at de kan udføre deres opgaver effektivt
2. på passende måde at sørge for, at alle nye lærere deltager i et jobindføringsprogram, der tilbyder dem både faglig og personlig støtte i de første år i et lærerjob
3. at sørge for regelmæssig gennemgang af læreres individuelle behov for faglig udvikling, der er fastlagt på baggrund af selvevaluering og/eller ekstern evaluering, og at tilbyde tilstrækkelige muligheder for løbende faglig udvikling, der tager sigte på at opfylde disse behov og dermed sikre en positiv indflydelse på elevernes læringsresultater
4. aktivt at fremme de muligheder, der ligger i udvekslings- og mobilitetsordninger på både nationalt og internationalt plan, og støtte deltagelsen i sådanne ordninger for at få mange flere lærere og skoleledere til at benytte sig af ordningerne
5. at tage skoleledernes opgaver — og støtten til skolelederne — op til fornyet overvejelse, især med henblik på at lette deres administrative arbejdsbyrde, således at de fokuserer deres opmærksomhed på at forme undervisnings- og læringsmiljøet som helhed og om at fremme bedre resultater
6. at sikre, at der er muligheder af høj kvalitet til rådighed for at udvikle dels de kundskaber, færdigheder og holdninger, der kræves af både fremtidige og nuværende lærere, dels de kundskaber, færdigheder og holdninger, der er nødvendige for en effektiv skoleledelse, f.eks. ved hjælp af særlige programmer;

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL

1. at styrke og støtte det europæiske samarbejde om politikken vedrørende læreres grunduddannelse, løbende faglig udvikling og skoleledelse, især ved at etablere fora og peerlæringsaktiviteter med henblik på udveksling af viden, erfaringer og ekspertise mellem beslutningstagere og lærere
2. at give beslutningstagere praktisk information om udvikling af strukturerede jobindføringsprogrammer for alle nye lærere og give eksempler på foranstaltninger, der kan træffes for at gennemføre eller forbedre sådanne programmer
3. at fremme og støtte større deltagelse af lærere, skoleledere og læreruddannere i tværnationale mobilitetsordninger, partnerskaber og projekter under Fællesskabets programmer, især programmet for livslang læring
4. at foretage en undersøgelse af medlemsstaternes eksisterende ordninger for udvælgelse, rekruttering og uddannelse af undervisere i læreruddannelsen
5. at forelægge en oversigt over lærerkompetencer i medlemsstaterne og over peerlæringsaktiviteter på dette område
6. at støtte videreudviklingen af en evidensbase vedrørende lærer- og skolelederfaget, blandt andet ved at samarbejde med internationale organisationer
7. at informere Rådet ved hjælp af eksisterende rapporteringsmekanismer og ved den først givne lejlighed om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet, og som er truffet inden for det europæiske samarbejde som opfølgning på Rådets konklusioner fra henholdsvis november 2007 om forbedring af læreruddannelsens kvalitet og november 2008 om en dagsorden for det europæiske samarbejde på skoleområdet for så vidt angår faglig udvikling af lærere og skoleledere.

Rådets konklusioner af 1. december 2009 om innovative incitamenter til effektive antibiotika

(2009/C 302/05)

NB: I dette dokument omfatter »antibiotika« lægemidler fremstillet enten syntetisk eller naturligt, der anvendes til at dræbe eller bremse væksten af bakterier, samt lægemidler med alternative aktionsmekanismer, f.eks. virkning på bakterievirulensen. Der bør i denne forbindelse også tages hensyn til alternative metoder til forebyggelse og kontrol af infektioner.

1. HENVISER TIL fællesskabsstrategien mod antimikrobiel resistens (KOM(2001) 333)
2. HENVISER TIL Rådets henstilling af 15. november 2001 om hensigtsmæssig anvendelse af antimikrobielle stoffer i humanmedicin ⁽¹⁾
3. HENVISER TIL Rådets konklusioner om antimikrobiel resistens af 10. juni 2008 ⁽²⁾
4. HENVISER TIL Rådets henstilling af 9. juni 2009 om patientsikkerhed, herunder forebyggelse og bekæmpelse af infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet ⁽³⁾.
5. HENVISER TIL WHO's rapport fra 2004 »Priority Medicines for Europe and the World« ⁽⁴⁾.
6. HENVISER TIL ECDC/EMA's fælles tekniske rapport (2009) »The bacterial challenge: time to react« om gabet mellem multiresistente bakterier i EU og udviklingen af nye antibakterielle midler ⁽⁵⁾.
7. ERKENDER, at spredningen af antibiotikaresistens udgør en alvorlig trussel mod folkesundheden verden over og kræver en indsats på alle niveauer. Den sygdomsbyrde, der er forbundet med antibiotikaresistente bakterier, og som ikke kan behandles effektivt med hverken første- eller andetvalgs præparater, vokser hurtigt verden over.
8. ERKENDER, at antibiotikaresistens kan blive den endelige konsekvens af flere mangelfulde forhold i sundhedssystemet og i husdyrholdet, herunder forhold med relation til forebyggelse, håndtering og behandling af infektioner.
9. ERKENDER, at adgangen til effektive og rationelt anvendte antibiotika har afgørende betydning for, at der kan sikres et højt niveau for beskyttelse af folkesundheden og effektive sundhedsydelse i både industrilande og udviklingslande. Uden adgang til effektive antibiotika kan almindelige infektionssygdomme igen blive livstruende, og mange medicinske og terapeutiske procedurer såsom kræftbehandling og transplantationer vil indebære store risici.
10. ERKENDER, at der er behov for en bred vifte af foranstaltninger for at sikre, at de antibiotika, der er adgang til i dag, fortsat er effektive så længe som muligt, såsom effektive vacciner til forebyggelse af infektioner, nye diagnostiske metoder og øget bevidstgørelse af både offentligheden og det sundhedsfaglige og veterinære personale om betydningen af rationel anvendelse af antibiotika for at forhindre spredning af antibiotikaresistens, både blandt mennesker og dyr.
11. ERKENDER, at behørigt finansieret forebyggelse og bekæmpelse af antibiotikaresistens og infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet er en omkostningseffektiv strategi, der bidrager til sundhedssystemernes samlede finansielle holdbarhed og sikrer, at kvaliteten og patientsikkerheden fortsat forbedres.
12. ERKENDER, at forskningen i og udviklingen af nye effektive antibiotika er gået betydeligt tilbage og sandsynligvis ikke vil kunne tilvejebringe tilstrækkelige nye terapeutiske alternativer til at opfylde de medicinske behov i de næste 5-10 år. Der er derfor et presserende behov for at skabe incitamenter til forskning i og udvikling af nye antibiotika, især på de områder, hvor behovet er størst.
13. SER MED TILFREDSHED på resultatet af konferencen om innovative incitamenter til effektive antibakterielle midler den 17. september 2009 i Stockholm, som gav værdifulde bidrag til den videre indsats med henblik på fremme af forskning i og udvikling af nye effektive antibiotiske lægemidler og metoder.
14. OPFORDRER MEDLEMSSTATERNES til:
 - at udvikle og gennemføre strategier, der skal sikre bevidstgørelse af offentligheden og det sundhedsfaglige personale om den trussel, som antibiotikaresistens udgør, og om de foranstaltninger, der er til rådighed til imødegåelse af problemet,
 - at sikre udviklingen og anvendelsen af integrerede strategier til mindske af udviklingen og spredningen af antibiotikaresistens og infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet og konsekvenserne heraf, tilskynde sundhedsinstitutionerne til at have fastlagte strukturer samt effektiv koordination af programmer, der tager sigte på diagnose, antibiotikaforvaltning og infektionsbekæmpelse,

⁽¹⁾ EFT L 34 af 5.2.2002, s. 13.

⁽²⁾ 9637/08.

⁽³⁾ EUT C 151 af 3.7.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ http://whqlibdoc.who.int/hq/2004/WHO_EDM_PAR_2004.7.pdf

⁽⁵⁾ <http://www.nelm.nhs.uk/en/NeLM-Area/News/2009September/17/ECDC-EMA-joint-technical-report-The-bacterial-challenge-time-to-react/>

- at gennemgå og overveje muligheder for at styrke incitamenter til forskning i og udvikling af nye effektive antibiotika inden for både den akademiske verden og den farmaceutiske sektor som helhed, under hensyntagen til de små og mellemstore virksomheders situation. Disse muligheder og metoder kunne også omfatte omkostningseffektive pushmekanismer for at fjerne flaskehalse i de tidlige stadier af forskning i og udvikling af nye antibiotika og pullmekanismer for at fremme en vellykket indførelse af nye produkter.

15. OPFORDRER MEDLEMSSTATERNES OG KOMMISSIONEN til:

- at støtte fælles udnyttelse af forskningsinfrastrukturer, ansættelse af forskere, fremme og støtte af det globale forskningssamarbejde, bedre formidling af forskningsresultater og viden gennem strukturer for udveksling af oplysninger og eksisterende og nye finansielle instrumenter,
- at undersøge, hvordan man kan fremme yderligere offentlig-private partnerskaber mellem erhvervslivet, den akademiske verden, nonprofitorganisationer og sundhedsvæsenet for at fremhjelpe forskning i nye antibiotika, strategier for anvendelse af de antibiotika, der er adgang til i dag, samt diagnostiske metoder,
- inden for de retlige rammer, der gælder for markedsføringstilladelser for lægemidler, at lette udviklingen af nye antibiotika, som der er et særligt medicinsk behov for, og som ansøgeren af objektive grunde kun kan fremlægge begrænsede kliniske data for, og fuldt ud udnytte yderligere midler til vurdering af sikkerheden og effektiviteten såsom brug af prækliniske vurderingsværktøjer og farmakokinetiske dataanalyser,
- at finde frem til passende reguleringsinstrumenter for at lette hurtig godkendelse af nye antibiotika, som der er et særligt medicinsk behov for, ved at yde løbende videnskabelig rådgivning støttet af EMEA og de kompetente nationale myndigheder, herunder strategier for

passende efterfølgende markedsføringstilladelse med vægt på sikkerhedsaspekterne, herunder overvågning af antibiotikaresistens,

- at undersøge, hvordan man kan bevare effektive antibiotika på markedet,
- at sikre forebyggelse af infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet og andre infektioner samt rationel anvendelse af eksisterende og nye lægemidler, samtidig med at udviklingen af nye effektive antibiotika fremmes,
- at sikre, at alle tiltag koordineres ordentligt mellem de forskellige interesseparter fra alle involverede sektorer såsom sundheds-, finans-, økonomi-, rets- og forskningssektoren.

16. OPFORDRER KOMMISSIONEN til:

- inden for 24 måneder at udarbejde en samlet handlingsplan med konkrete forslag til incitamenter med henblik på udvikling af nye effektive antibiotika, herunder veje til at sikre rationel anvendelse af dem; og sikre, at disse forslag tager højde for den økonomiske indvirkning på sundhedssystemernes finansielle holdbarhed,
- at overveje at bruge erfaringerne med relevante procedurer fra tidligere specifik EU-lovgivning om lægemidler mod sjældne sygdomme og lægemidler til pædiatrisk brug til at fremme udviklingen af de nye antibiotika, som der er et særligt medicinsk behov for,
- at overvåge og regelmæssigt aflægge rapport til Rådet om det folkesundhedsmæssige behov for nye antibiotika på baggrund af udviklingen af antibiotikaresistens, nye resistente patogener og nye antibiotiske lægemidlers karakteristika samt andre metoder til behandling og forebyggelse af infektionssygdom under udvikling og foreslå yderligere tiltag efter behov.

Rådets konklusioner af 1. december 2009 om sikre og effektive sundhedsydelser gennem e-sundhed

(2009/C 302/06)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

1. MINDER OM, at der ifølge traktatens artikel 152 skal sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker og aktiviteter, og at Fællesskabet skal fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne på de områder, der er omhandlet i denne artikel, og om nødvendigt støtte deres indsats. Fællesskabets indsats skal fuldt ud respektere medlemsstaternes ansvar for organisation og levering af sundhedsydelser,
2. MINDER OM, at en af målsætningerne for Fællesskabets sundhedsstrategi (2008-2013) ⁽¹⁾ er at støtte dynamiske sundhedssystemer og nye teknologier i erkendelse af, at nye teknologier kan forbedre forebyggelsen af sygdomme, diagnoserne og behandlingen, lette patientsikkerheden og forbedre koordineringen af sundhedssystemerne, anvendelsen af ressourcerne og bæredygtigheden,
3. MINDER OM, at repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstater i en erklæring (20. februar 2009) på ministerkonferencen i Prag om e-sundhed ⁽²⁾ anerkendte, at e-sundhed giver en sikrere og mere effektiv sundhedssektor, opfordrede til en indsats for et e-sundhedsområde for europæiske borgere og indledte en proces med henblik på en koordineret indsats og forvaltning inden for e-sundhed,
4. MINDER OM Den Europæiske Unions initiativer af relevans for e-sundhed, bl.a.
 - a) E-sundhed — et bedre sundhedsvæsen for Europas borgere: En handlingsplan for et europæisk e-sundhedsområde ⁽³⁾
 - b) Rådets konklusioner om e-sundhed ⁽⁴⁾ af 27. maj 2004
 - c) Kommissionens meddelelse om et lead market-initiativ til fordel for Europa ⁽⁵⁾ med specielt fokus på behovet for at fjerne de barrierer, der skyldes markedsfragmenteringen, og e-sundhedssystemernes manglende interoperabilitet med henblik på at fremskynde udviklingen på markedet
 - d) Kommissionens henstilling om grænseoverskridende interoperabilitet mellem elektroniske patientjournalssystemer ⁽⁶⁾

e) Kommissionens meddelelse om telemedicin til gavn for patienter, sundhedssystemer og samfundet ⁽⁷⁾,

5. HILSER den seneste tids samarbejde mellem en række medlemsstater VELKOMMEN:

a) i epSOS' store pilotprojekt ⁽⁸⁾, der søger at udvikle grænseoverskridende interoperabilitet mellem resuméer af elektroniske patientjournaler og e-recepter, og i det tematiske Calliopenet ⁽⁹⁾, der tager sigte på at udvikle en køreplan for e-sundhedsinteroperabilitet i Europa og skabe den nødvendige konsensus med henblik på iværksættelsen heraf

b) i det igangværende samarbejde om e-sundhedsstandardisering i forlængelse af Kommissionens mandat 403 vedrørende e-sundhed ⁽¹⁰⁾,

6. HILSER det svenske formandskabs rapport om e-sundhed for et sundere Europa ⁽¹¹⁾ VELKOMMEN, der blev forelagt på det uformelle sundhedsministermøde den 6.-7. juli 2009 i Jönköping, og som indeholder et eksempel på, hvordan de politiske mål for sundhedsvæsenet kan realiseres gennem investeringer i e-sundhed,

7. ANERKENDER betydningen af e-sundhed som et værktøj til at forbedre kvaliteten og patientsikkerheden samt modernisere de nationale sundhedssystemer og gøre dem mere effektive og mere tilgængelige for alle og tillige bedre rustet til at opfylde patienternes og sundhedspersonalets individuelle behov og til at tage de udfordringer op, der er forbundet med et aldrende samfund,

8. ANERKENDER behovet for yderligere politisk lederskab og for at integrere e-sundhed i sundhedspolitikken med det formål at udvikle e-sundhedsydelser på grundlag af folkesundhedsbehovene,

9. OPFORDRER medlemsstaterne til at udforme og gennemføre initiativer, der tager sigte på at muliggøre indførelsen og brugen af e-sundhedsydelser, og især til:

⁽⁷⁾ KOM(2008) 689.

⁽⁸⁾ Smart Open Services for European Patients (epSOS) med Kommissionen som medstifter inden for rammerne af programmet for konkurrenceevne og innovation (CIP), støtteprogrammet for it-politik: <http://www.epsos.eu>

⁽⁹⁾ Call for Interoperability (Calliope), finansieret af Kommissionen i henhold til programmet for konkurrenceevne og innovation (CIP), støtteprogrammet for it-politik: <http://www.calliope-network.eu>

⁽¹⁰⁾ Mandatet vedrørende interoperabilitetsstandarder for e-sundhed (M/403): <http://www.ehealth-interop.nen.nl>

⁽¹¹⁾ E-sundhed for et sundere Europa — muligheder for bedre udnyttelse af ressourcerne i sundhedsvæsenet: <http://www.se2009.eu>

⁽¹⁾ Hvidbog — Sammen om sundhed: en strategi for EU 2008-2013 (KOM(2007) 630).

⁽²⁾ <http://www.ehealth2009.cz/Pages/108-Prague-Declaration.html>

⁽³⁾ KOM(2004) 356.

⁽⁴⁾ 9628/04.

⁽⁵⁾ KOM(2007) 860.

⁽⁶⁾ KOM(2008) 3282.

- 1) at forpligte sig politisk og strategisk på e-sundhed som et af de vigtigste instrumenter til forbedring af kvaliteten, adgangen og sikkerheden i sundhedsvæsenet:
 - a) ved at placere e-sundhed i en kontekst af sundhedsreformprogrammer og overveje at indføre specifikke finansielle incitamentordninger med henblik på indførelse af e-sundhed
 - b) ved på en koordineret måde at tackle de barrierer, der hæmmer indførelsen af e-sundhedsydelser
 - 2) at opbygge tillid til og accept af e-sundhedsydelser:
 - a) ved at fremme de højeste standarder for patientsikkerhed, databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred
 - b) ved at fremme forståelsen, tilliden og accepten blandt sundhedsmyndigheder, sundhedspersonale og patienter og deres pårørende
 - c) ved at sikre passende behovsvurdering og uddannelsesinitiativ, både for patienter og sundhedspersonale
 - 3) at skabe juridisk klarhed og sikre beskyttelsen af sundhedsdata:
 - a) ved at gennemgå deres nuværende bestemmelser om autorisation, godkendelse og regulering af e-sundhedsydelser og rådgive om eventuelle forbedringer
 - b) ved at gennemgå den aktuelle praksis for identifikation og autentifikation af sundhedspersonale, der har adgang til og bruger personlige sundhedsdata
 - c) ved at løse juridiske problemer i forbindelse med en sikker udveksling af helbredsoplysninger over landegrænser under iagttagelse af, at det er nødvendigt at beskytte patienternes sundhedsdata og personlige integritet, og derfor med respekt for, at det er patienternes ret, at der indhentes samtykke fra dem til brug af deres helbredsoplysninger
 - 4) at løse tekniske spørgsmål og lette markedsudviklingen:
 - a) ved at sikre, at der i nationale, regionale og lokale sundhedsstrategier og investeringsplaner tages hensyn til målet om interoperabilitet mellem e-sundhedsydelser på tværs af organisatoriske og nationale grænser
 - b) ved at sikre vedtagelsen og gennemførelsen af fælles helbredsterminologi og fælles tekniske standarder, især for helbredsoplysninger, der udveksles mellem medlemsstaterne
 - c) ved at bruge offentlige indkøb for at støtte indførelsen af interoperable e-sundhedsydelser, under fuld iagttagelse af den gældende lovgivning,
10. OPFORDRER Kommissionen til:
- 1) at ajourføre den europæiske handlingsplan for e-sundhed
 - 2) at forelægge en rapport om udviklingen i de eksisterende EU-politikker og -tiltag for så vidt angår forvaltning af elektronisk identifikation på beslægtede områder af hensyn til eventuelle synergier
 - 3) at tilrettelægge en evaluering med passende mellemrum af sundhedsfordelene og omkostningseffektiviteten ved brugen af forskellige e-sundhedsydelser på grundlag af den viden, der er samlet på EU-plan og nationalt plan,
11. OPFORDRER medlemsstaterne og Kommissionen til:
- 1) at bygge videre på det politiske momentum, der er skabt af de eksisterende uformelle møder mellem statssekretærer og lignende, for — via den mest effektive og hensigtsmæssige medlemsstatsledede mekanisme på højt niveau — at udvikle forvaltningen, koordineringen og konsolideringen af de igangværende aktiviteter inden for e-sundhed i samråd med Kommissionen med det formål at fremme indførelsen af e-sundhed og den nuværende brug af interoperable e-sundhedsydelser inden for og mellem de nationale sundhedssystemer
 - 2) at sikre, at denne mekanisme som sine hovedmål har:
 - a) at sammenbringe og koordinere grupper, projekter og institutioner på EU-niveau
 - b) at fremme tilpasningen af e-sundhed til sundhedsstrategier og -behov på EU-plan og nationalt plan ved direkte inddragelse af de nationale sundhedsmyndigheder
 - c) at udbrede videnskabelig dokumentation om e-sundhedsydelsers omkostningseffektivitet og socioøkonomiske fordele baseret på forskning på nationalt plan og fællesskabsplan

-
- d) regelmæssigt at aflægge rapport om aktiviteterne på relevante rådssamlinger
 - 3) at anvende denne mekanisme på navnlig følgende områder:
 - a) samarbejde om fælles spørgsmål og udfordringer i forbindelse med fremme af e-sundhedsydelser for at nå sundhedsmålene
 - b) støtte til medlemsstaterne ved hjælp af en køreplan, herunder støtte til deres beslutningstagning og opstilling af retningslinjer for indførelsen, accepten og brugen af e-sundhedsydelser
 - c) samarbejde med interessenter, især patienter og sundhedspersonale, for at sikre, at e-sundhedsværktøjer og -ydelser afspejler de kliniske behov og sundhedssystemernes overordnede mål på passende måde.
-

Rådets konklusioner af 1. december 2009 om alkohol og sundhed

(2009/C 302/07)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

1. MINDER OM:

- traktatens artikel 152, hvoraf det fremgår, at alle EF-institutionerne skal sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker og aktiviteter, og at Fællesskabets indsats skal være et supplement til de nationale politikker
- Kommissionens meddelelse om Det Europæiske Fællesskabs strategi på sundhedsområdet ⁽¹⁾
- Rådets henstilling om unge menneskers alkoholforbrug ⁽²⁾, der opfordrede Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne fuldt ud at udnytte alle Fællesskabets politikker til at tackle de problemer, der er omhandlet i denne henstilling, herunder udformningen på nationalt og europæisk plan af omfattende sundhedsfremmende politikker vedrørende alkohol
- Rådets konklusioner af 5. juni 2001 om en EU-strategi til mindske af alkoholrelaterede skader ⁽³⁾, der blev gentaget i Rådets konklusioner i 2004 ⁽⁴⁾
- Rådets støtte ⁽⁵⁾ til Kommissionens meddelelse om en EU-strategi til støtte for medlemsstaterne i deres bestræbelser på at reducere alkoholrelaterede skader ⁽⁶⁾, herunder meddelelsens hovedtemaer og -foranstaltninger samt opfordringen til Kommissionen om regelmæssigt fra 2008 at rapportere om fremskridtene både i EU og på nationalt plan
- at Domstolen gentagne gange har erklæret, at menneskers sundhed indtager den vigtigste plads blandt de hensyn, der er beskyttet i henhold til traktatens artikel 30, og at det inden for de i traktaten fastsatte grænser tilkommer medlemsstaterne at afgøre, i hvilket omfang de vil sikre denne beskyttelse ved hjælp af nationale politikker og national lovgivning ⁽⁷⁾

- Verdenssundhedsorganisationens europæiske charter om alkohol, der blev vedtaget af alle EU-medlemsstater i 1995, navnlig det etiske princip om, at alle børn, teenagere og unge har ret til at vokse op i et miljø beskyttet mod de negative konsekvenser af alkoholforbrug og så vidt muligt mod markedsføring af alkoholholdige drikkevarer
- det arbejde, der er udført inden for rammerne af Verdenssundhedsforsamlingens resolution om »Strategies to reduce the harmful use of alcohol« (WHA61.4), hvori generaldirektøren for Verdenssundhedsorganisationen anmodes om at udarbejde et udkast til en global strategi for reduktion af skadelig brug af alkohol, som skal vedlægges som dokumentation med henblik på Eksekutivkomitéens 126. møde i januar 2010.

2. GENTAGER,

- at medlemsstaterne har hovedansvaret for den nationale alkoholpolitik, og at Kommissionen gennem EU's alkoholstrategi kan give yderligere støtte til og supplere de nationale sundhedspolitikker
- at et skadeligt og farligt alkoholforbrug er den tredje største risikofaktor for svigtende helbred og for tidlig død i EU, efter rygning og forhøjet blodtryk ⁽⁸⁾
- at mange fællesskabspolitikker har en potentiel, enten positiv eller negativ, indvirkning på sundhed og velvære, og at det er vigtigt at overveje, hvordan beslutningstagningen på alle politikområder indvirker på sundheden.

3. KONSTATERER,

- at niveauet for alkoholrelaterede skader, særlig blandt sårbare personer, i trafikken og på arbejdspladserne, stadig er højt i medlemsstaterne, at 15 % af EU's voksne befolkning skønnes jævnligt at have et alkoholforbrug på et skadeligt niveau, og at alkohol har en negativ indvirkning på mellem fem og ni millioner børn i familier i EU, samt at et skadeligt og farligt alkoholforbrug er årsag til 16 % af tilfældene af børnemisbrug og omsorgssvigt og til omkring 60 000 for tidlige fødsler om året ⁽⁹⁾ ⁽¹⁰⁾

⁽¹⁾ 8756/00.⁽²⁾ Rådets henstilling 2001/458/EF af 5. juni 2001 om unge menneskers, især børns og helt unges alkoholforbrug, (EFT L 161 af 16.6.2001, s. 38).⁽³⁾ Rådets konklusioner af 5. juni 2001 om en EU-strategi til mindske af alkoholrelaterede skader (EFT C 175 af 20.6.2001, s. 1).⁽⁴⁾ Rådets konklusioner af 1. og 2. juni 2004 om alkohol og unge (9881/04).⁽⁵⁾ Rådets konklusioner om en EU-strategi til mindske af alkoholrelaterede skader, 30. november-1. december 2006 (16165/06).⁽⁶⁾ Kommissionens meddelelse af 24. oktober 2006 (14851/06).⁽⁷⁾ Sagerne Franzen (C-89/95), Heinonen (C-394/97), Gourmet (C-405/98), Catalonia (forenede sager C-1/90 og C-179/90), Loi Evin (C-262/02 og C-429/02).⁽⁸⁾ WHO's regionalkontor for Europa, Alcohol in Europe (2006).⁽⁹⁾ Alcohol in Europe, A public health perspective, Institute of Alcohol Studies, UK 2006, baseret på WHO's Global Burden of Disease Study (Rehm et al. 2004 og 2005).⁽¹⁰⁾ EU's alkoholstrategi (Europa-Kommissionen 2006).

- at følgevirkningerne af et skadeligt alkoholforbrug er større i de yngre aldersgrupper af begge køn. Over 10 % af dødsfaldene blandt kvinder og ca. 25 % af dødsfaldene blandt mænd i aldersgruppen 15-29 år hænger sammen med farligt alkoholforbrug ⁽¹⁾, og dertil kommer, at børns og unges skadelige alkoholforbrug også har negativ indvirkning på resultaterne i uddannelsessektoren
- at alkoholrelaterede spørgsmål også har relevans på fællesskabsniveau på grund af de grænseoverskridende aspekter og den negative indvirkning på såvel den økonomiske og sociale udvikling som folkesundheden
- at markedsføring af alkohol i samspil med indflydelsen fra andre relevante faktorer såsom den rolle, familien og det sociale miljø spiller, er en faktor, der øger sandsynligheden for, at børn og teenagere begynder at forbruge alkohol og drikker mere, hvis de allerede forbruger alkohol ⁽²⁾;
- at alkohol er blevet prismæssigt mere overkommelig i hele EU mellem 1996 og 2004 ⁽³⁾, og at hensigtsmæssigt udformede nationale prispolitikker for alkohol, navnlig kombineret med andre forebyggende foranstaltninger, kan påvirke niveauet for et skadeligt og farligt alkoholforbrug og dermed relaterede skader, særlig blandt unge ⁽⁴⁾
- at med et alkoholforbrug på et givet niveau kan mindre-bemidlede befolkningsgrupper være udsat for forholdsmæssigt højere niveauer for alkoholrelaterede skader, hvilket er medvirkende til ulighed i befolkningsgruppers sundhed, samt til forskelle på sundhedsområdet mellem medlemsstaterne ⁽⁵⁾
- at ældre voksne (fra 60 og opefter) er mere følsomme over for følgevirkningerne af et skadeligt alkoholforbrug end andre voksne, og at alkoholrelaterede dødsfald blandt ældre europæere er blevet markant hyppigere i de seneste ti år, og at dødeligheden i nogle tilfælde er mere end fordoblet ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ EU's alkoholstrategi (Europa-Kommissionen 2006) og den dertil hørende konsekvensanalyse.

⁽²⁾ Scientific Opinion of the Science Group of the European Alcohol and Health Forum (2009) og Impact of Alcohol Advertising and Media Exposure on Adolescent Alcohol Use: A Systematic Review of Longitudinal Studies (2009).

⁽³⁾ Kilde: Eurostat, navnlig beregninger foretaget af L. Rabinovich et al.

⁽⁴⁾ L. Rabinovich et al. (2009) The affordability of alcoholic beverages in the EU: understanding the link between alcohol affordability, consumption and harms.

⁽⁵⁾ Equity and Social Determinants, WHO baggrundsokument til det globale ekspertmøde om alkohol, sundhed og social udvikling den 23. september 2009. http://www.who.int/social_determinants/final_report/en/index.html

⁽⁶⁾ H. Mats et al.: Alcohol consumption among elderly European Union citizens (2009).

- forbindelsen mellem et skadeligt alkoholforbrug og overførbare sygdomme som hiv/aids og tuberkulose (TB) og med mødresundhed ⁽⁷⁾

- at det i forbindelse med WHO's regionale høring i Europa ⁽⁸⁾ blev understreget, at det anses for meget vigtigt, at der er ressourcer til gennemførelse af politikker og hensigtsmæssig behandling af personer, der har behov for behandling.

4. TAGER I BETRAGTNING

- at det i EU's alkoholstrategi erkendes, at de kulturelt betingede alkoholvaner varierer fra den ene medlemsstat til den anden, og at de foranstaltninger, der vedtages, derfor skal tage hensyn til resultatet af de nationale konsekvensanalyser ⁽⁹⁾

- at der er behov for rådgivning og støtte til børn, teenagere og unge og/eller til familier, der lider under alkoholrelaterede skader

- at gruppen af personer på 60 og derover må medtages i de eksisterende informationssystemer i EU-medlemsstaterne og på EU-plan

- at der er behov for at undersøge adfærdsmønstre hos kvinder og mænd i forskellige aldersgrupper med henblik på bedre at kunne skræddersy alkoholforebyggende foranstaltninger for i tilstrækkeligt omfang at håndtere de forskellige typer risici

- at der er en klar sammenhæng mellem sundhedsmæssige uligheder baseret på sociale determinanter og alkoholforbrug, både som årsag og følgevirkning. Et skadeligt alkoholforbrug er i sig selv en velkendt risiko eller årsagsfaktor ved visse overførbare og ikke-overførbare sygdomme og har konsekvenser for arbejdsstyrkens sundhed.

5. OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL

- at gennemføre de eksempler på god praksis, der fremlægges i EU's alkoholstrategi, og udnytte den eksisterende dokumentation om effektive foranstaltninger til mindselse af alkoholrelaterede skader, idet der tages hensyn til de fem prioriterede områder: beskytte unge, børn og ufødte børn, reducere antallet af skader og dødsfald som følge af alkoholrelaterede trafikulykker, forebygge alkoholrelaterede skader blandt unge og afværge de negative konsekvenser på arbejdspladsen, oplyse, informere og øge bevidstheden om virkningerne af et skadeligt og farligt alkoholforbrug og udvikle og vedligeholde en fælles dokumentationsdatabase på EU-plan.

⁽⁷⁾ Alcohol, Social Development and Infectious Disease (2009).

⁽⁸⁾ WHO's regionale høring i København, den 20.-23. april 2009, http://www.who.int/substance_abuse/activities/globalstrategy/en/index.html

⁽⁹⁾ Kommissionens meddelelse af 24. oktober 2006 (14851/06, side 4).

- koordineret med arbejde på EU-plan at fremme en flerstrengt strategi, efter omstændighederne styrke eller udvikle samlede nationale strategier eller handlingsplaner afpasset efter de nationale behov og rapportere til Kommissionen om udviklingen og resultaterne senest i 2011
- benytte de mest effektive foranstaltninger til at sikre regulering og håndhævelse på alkoholpolitikområdet på nationalt plan
- at overveje, hvordan en prispolitik, såsom regler for »happy hours«, særlige afgifter på tilbud om blandede drinks og gratis drinks, kan blive et effektivt redskab, navnlig kombineret med andre forebyggende foranstaltninger, blandt de værktøjer, der kan mindske alkoholrelaterede skader, og evaluere konsekvenserne heraf
- på EU-plan at forholde sig til den aldrende befolknings velvære i EU, herunder følgerne af et skadeligt alkoholforbrug for en sund og værdig aldring, og bidrage til at skabe øget bevidsthed blandt sundhedspersonale, uformelle plejere og ældre medborgere om en eventuel interaktion mellem indtagelse af medikamenter og alkohol.

6. OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL

- at sætte alkoholpolitik baseret på sundhedshensyn højt på dagsordenen frem mod 2012, så der opbygges et holdbart og langsigtet engagement på EU-plan med henblik på mindskelse af alkoholrelaterede skader, samt overveje prioriteter for næste fase af Kommissionens indsats med henblik på at støtte medlemsstaterne i at mindske de alkoholrelaterede skader i EU
 - at styrke indkredsning, formidling og overvågning af effektive foranstaltninger til minimering af de sundhedsmæssige og sociale følgevirkninger af et skadeligt alkoholforbrug
 - at fremme udvikling og formidling af evidensbaserede eksempler på forebyggende programmer til mindskelse af alkoholrelaterede skader under graviditet og under kørsel
 - at anerkende, at mindskelse af uligheder med hensyn til sundhed skal have politisk prioritet, og at det er nødvendigt at mindske ulighederne ved hjælp af såvel sociale som målrettede alkoholrelaterede forebyggende foranstaltninger under hensyn til sociale determinanter
 - at inddrage aktører i forsyningskæden for alkoholholdige drikkevarer i en proaktiv indsats med henblik på håndhævelse af retsregler, så deres produkter produceres, distribueres og markedsføres på en ansvarlig måde, der kan bidrage til at mindske de alkoholrelaterede skader
- Endvidere at overveje, hvordan der sikres en bedre implementering af nationale regler og EU-regler om markedsføring af alkohol med det formål så vidt muligt at beskytte børn og unge effektivt mod at blive udsat for markedsføring af alkohol
- sikre, at eventuelle standarder og kodekser for selvregulering udvikles, og at de gennemføres og overvåges i samarbejde med sundhedsfremmende enheder
 - i de eksisterende informationssystemer medtage data om alkoholforbrug og om skader, der skyldes et skadeligt alkoholforbrug, i gruppen af personer på 60 og derover
 - at øge forskningen vedrørende forholdet mellem et skadeligt alkoholforbrug og smitsomme sygdomme som hiv/aids og tb
 - at udvikle og gennemføre procedurer for tidlig opsporing og kort intervention inden for den primære sundhedspleje og ældreplejen og i forbindelse med skolesundhedsplejen
 - at tilskynde til initiativer til bevidstgørelse om et skadeligt alkoholforbrugs konsekvenser for helbredet og den sociale velfærd som led i den holistiske tilgang, der er påtænkt i den sundhedsfremmende skole
 - at overveje, hvordan man bedst kan orientere og bevidstgøre forbrugerne, herunder forskning i, hvordan alkoholmærkater kan medvirke til, at forbrugerne kan anslå deres eget forbrug eller oplyse dem om sundhedsrisiciene
 - at tage hensyn til disse konklusioner i forbindelse med udvikling af og støtte til gennemførelse af Den Europæiske Unions strategi for Østersøområdet.

7. OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL

- fortsat at støtte medlemsstaterne kraftigt i at udvikle samlede, effektive og vedvarende nationale alkoholpolitikker
- at tage de nødvendige skridt til at sikre, at målet om mindskelse af alkoholrelaterede sundhedsmæssige og sociale skader indgår i overvejelserne i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af alle Fællesskabets relevante politikker og aktiviteter
- når det er hensigtsmæssigt, at overveje yderligere tiltag til beskyttelse af børn, teenagere og unge mod alkoholrelaterede skader, navnlig for at mindske mindreåriges drikkeri, drikkegilder udsættelse for markedsføring af alkohol og skader på børn, der vokser op i familier med alkoholproblemer

-
- i samarbejde med medlemsstaterne at tilvejebringe viden om de nuværende grænseoverskridende problemer i EU på grund af ulovlig handel, grænseoverskridende markedsføring og forskelle i detailpriser på alkoholholdige drikkevarer
 - at tilvejebringe viden om følgerne af alkohol på arbejdspladsen og om, hvordan man håndterer skadelig brug af alkohol som led i en mere generel indsats til forebyggelse af personskader og sygdom og til fremme af sundheden
 - at rapportere til Rådet senest i 2012 om fremskridtene og resultaterne af Kommissionens arbejde og om de aktiviteter, medlemsstaterne har rapporteret om
 - at opstille prioriteter for næste fase af Kommissionens indsats med hensyn til alkohol og sundhed efter udløbet af den nuværende strategi i 2012.
-

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

11. december 2009

(2009/C 302/08)

1 euro =

Valuta			Kurs	Valuta			Kurs
USD	amerikanske dollar	1,4757		AUD	australske dollar	1,6076	
JPY	japanske yen	131,13		CAD	canadiske dollar	1,5481	
DKK	danske kroner	7,4420		HKD	hongkongske dollar	11,4373	
GBP	pund sterling	0,90515		NZD	newzealandske dollar	2,0274	
SEK	svenske kroner	10,4490		SGD	singaporeanske dollar	2,0495	
CHF	schweiziske franc	1,5125		KRW	sydkoreanske won	1 718,14	
ISK	islandske kroner			ZAR	sydafrikanske rand	11,0255	
NOK	norske kroner	8,4435		CNY	kinesiske renminbi yuan	10,0755	
BGN	bulgarske lev	1,9558		HRK	kroatiske kuna	7,2810	
CZK	tjekkiske koruna	25,727		IDR	indonesiske rupiah	13 936,05	
EEK	estiske kroon	15,6466		MYR	malaysiske ringgit	5,0166	
HUF	ungarske forint	273,12		PHP	filippinske pesos	68,082	
LTL	litauiske litas	3,4528		RUB	russiske rubler	44,3730	
LVL	lettiske lats	0,7068		THB	thailandske bath	48,868	
PLN	polske zloty	4,1457		BRL	brasilianske real	2,5846	
RON	rumænske leu	4,2568		MXN	mexicanske pesos	19,0144	
TRY	tyrkiske lira	2,2058		INR	indiske rupee	68,7100	

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet

Forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning

(EØS-relevant tekst)

(2009/C 302/09)

Medlemsstat	Frankrig
Rute	Pointe-à-Pitre–La Désirade Pointe-à-Pitre–Les Saintes Pointe-à-Pitre–Marie-Galante Pointe-à-Pitre–Saint-Barthélemy Pointe-à-Pitre–Saint-Martin (Grand Case)
Datoen, hvor forpligtelsen til offentlig tjeneste træder i kraft	Ophævelse
Adresse, hvor teksten og eventuelle relevante oplysninger og/eller eventuel relevant dokumentation vedrørende forpligtelsen til offentlig tjeneste stilles til rådighed	Bekendtgørelse af 10. november 2009 om ophævelse af forpligtelsen til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning mellem Pointe-à-Pitre på den ene side og La Désirade, Les Saintes, Marie-Galante, Saint-Martin (Grand Case) og Saint-Barthélemy på den anden side NOR: DEVA0926582A http://www.legifrance.gouv.fr/initRechTexte.do Yderligere oplysninger: Direction Générale de l'Aviation Civile DTA/SDT/T2 50 rue Henry Farman 75720 Paris Cedex 15 FRANCE Tlf. +33 158094321 E-mail: osp-compagnies.dta@aviation-civile.gouv.fr

Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet**Forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning**

(EØS-relevant tekst)

(2009/C 302/10)

Medlemsstat	Frankrig
Ruter	Clermont–Ferrand–Lille Clermont–Ferrand–Marseille Clermont–Ferrand–Strasbourg Clermont–Ferrand–Toulouse
Datoen, hvor forpligtelsen til offentlig tjeneste træder i kraft	Den 1. januar 2010
Adresse, hvor teksten og eventuelle relevante oplysninger og/eller eventuel relevant dokumentation vedrørende forpligtelsen til offentlig tjeneste stilles til rådighed	Arrêté du 26 novembre 2009 relatif à l'imposition d'obligations de service public sur les services aériens réguliers entre Clermont-Ferrand et Lille NOR: DEVA0925650A Arrêté du 26 novembre 2009 relatif à l'imposition d'obligations de service public sur les services aériens réguliers entre Clermont-Ferrand et Marseille NOR: DEVA0925656A Arrêté du 26 novembre 2009 relatif à l'imposition d'obligations de service public sur les services aériens réguliers entre Clermont-Ferrand et Strasbourg NOR: DEVA0925660A Arrêté du 26 novembre 2009 relatif à l'imposition d'obligations de service public sur les services aériens réguliers entre Clermont-Ferrand et Toulouse NOR: DEVA0925664A http://www.legifrance.gouv.fr/initRechTexte.do Yderligere oplysninger: Direction Générale de l'Aviation Civile DTA/SDT/T2 50 rue Henry Farman 75720 Paris Cedex 15 FRANCE Tlf. +33 158094321 E-mail: osp-compagnies.dta@aviation-civile.gouv.fr

V

(Udtalelser)

PROCEDURER I TILKNYTNING TIL GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion

(Sag COMP/M.5731 — AXA LBO FUND IV/Home Shopping Europe)

Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2009/C 302/11)

1. Den 3. december 2009 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden AXA LBO FUND IV (Frankrig), der i sidste instans kontrolleres af AXA-koncernen (»AXA« — Frankrig), gennem opkøb af aktier erhverver enekontrol over virksomheden Home Shopping Europe GmbH (»HSE« — Tyskland).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- AXA LBO FUND IV: kapitalinteresser i virksomheder,
- AXA: international koncern inden for livsforsikring og skadesforsikring,
- HSE: tv-shopping og internetsalg.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under forordning (EF) nr. 139/2004. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure til behandling af visse fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sag COMP/M.5731 — AXA LBO FUND IV/Home Shopping Europe sendes til Kommissionen pr. fax (+32 22964301 eller 22967244) eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 56 af 5.3.2005, s. 32.

MEDDELELSE

Den 12. december 2009 udkommer »Fælles sortsliste over landbrugsplantearter — 28. samlede udgave« i *Den Europæiske Unions Tidende* C 302 A.

For abonnenter på EU-Tidende er numrene gratis for hvert abonnement og i den/de pågældende sprogversion(er). Abonnenter, der ønsker at modtage denne EU-Tidende, bedes returnere nedenstående bestillingsseddel i udfyldt stand med angivelse af deres abonnementskode (findes til venstre på forsendelsesetiketterne — begynder med O/...). Den pågældende EU-Tidende leveres gratis i op til et år fra udgivelsesdatoen.

Hvis De er interesseret i et eksemplar af dette nummer af EU-Tidende, kan De købe det ved henvendelse til vores salgsagenter (se http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm).

Denne EU-Tidende er — ligesom alle udgaver af EU-Tidende (L, C, CA, CE) — tilgængelig gratis på internettet: <http://eur-lex.europa.eu>

BESTILLINGSSeddel

**Kontoret for Den Europæiske
Unions Publikationer**
Abonnementsafdelingen
2, rue Mercier
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG
Fax +352 2929-42759

Min abonnementskode er: O/... .

Send mig venligst ... gratis eksemplar(er) af **EU-Tidende C 302 A/2009**, som jeg har ret til ifølge mit/mine abonnement(er).

Navn:

Adresse:

Dato: Underskrift:

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Publikationer, der er produceret af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA